

δὲ καὶ τὸ ξέσχισμα κατάντησαν εἰπή μου ἄπτουν. Παράδοξος ποιότης χρήματος τὸ δύοτον ἀμα τὸ πιάσης διαλύεται! Οὐκίγαν ἀκόμα καὶ δ. κ. Ρενιέρης θὰ κηρυχθῇ μάγος. Τί δὲ νομίζετε; Ή κατάστασις αὐτὴ εἶναι προϊόν καθαρὸν τῆς πασαλικῆς νωδρότητος τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης; "Απαγε! Εἶναι καθαρὰ κερδοσκοπία! Καὶ ἀγοροῦμεν μάλιστα ἡνὶ κερδοσκοπία αὐτὴ θὰ περάσῃ εἰς τὰ β.βλία τῆς Τραπέζης! Αὐτὸς τὰ μεῖζα πέντε καὶ ἔξιντα ἐπὶ τέλους χάνονται. Εἴμεθα βέβαιοι δι τολλὰ ἐκ τῶν δακτύλων πετοῦν εἰς τὸν ἀέρα, ὡς ἰλαφρότερα πτήλου! Ἄλλα προσκολλώνται εἰς τὰς παρειάς τῶν θυλακίων καὶ συγχωνεύονται μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑφάσματος" Ἄλλα ὑπὸ τῶν νευρικωτέρων ξεσχίζονται ἐκ θυμοῦ, Ἄλλα μένουν ἐπὶ τέλους ἀργά, διότι ἐν τῷ ἀγορᾷ μὲν δὲν περνοῦνται, ὃ δὲ κάτοχος βαρύνεται νὰ μετασῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Β' Βιβλικῆς, νὰ δαπανήσῃ δύο τρεῖς ὥρας, ἵνα οὖ γίνονται πρωτόκολλα καὶ παραπρωτόκολλα, καὶ ἐπινεύσῃ Ταμίας νὰ σοῦ τὰ ἀνταλλάξῃ. Εἴναι δὲ θελήσῃ νὰ μιμηθῇ τὸν ταμίαν τῆς Πιστωτικῆς κ. Γεωργαντάν, θὰ σοῦ ζητήσῃ νὰ φέρῃς καὶ δύο τρεῖς ἀνθρώπους, διὰ ν' ἀποδεῖξουν δι τὸ δρόπιος φέρεις αὐτὸς τὸ τραπέζογραμμάτιον ἢ αὐτὴν τὴν ἐπιταγὴν εἶσαι σὺ.

"Ολα αὐτὰ εἶναι κέρδη τῆς Τραπέζης καὶ ἐπὶ τοῖς κέρδεσιν αὐτοῖς ἐπαναπαυομένη καὶ ὑπ' ὅφει ἔχουσα τὸν ὑψηλὸν τῶν μετοχῶν τῶν ὀλίγων εὔτυχων θυντῶν ἀδιαφορεῖ δι' οὓς πάσχει ἡ ἀγορά. Εἰνώπιον πολλοῦ ἐπρεπε νὰ προσῆῃ εἰς ἐκτύπωσιν καὶ διφράγκων τραπέζογραμμάτων καὶ διχοτόμων τοῦ Πάτραις Ταμίαν τοῦ ὑποκαταστήματος νὰ συμπληρωῖ τὰς πληρωμάς του μὲ καὶ τοῦτον χαρτόσημον!"

Εἶναι καιρὸς λοιπὸν νὰ διατάξῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν Τράπεζαν νὰ ἐπανορθώσῃ τὸν ἀφορητὸν αὐτὴν ἀνωμαλίαν, ἥτις συγκρούεται τόσον συχνά μὲ τὰς καθημερινὰς συναλλαγὰς!

Τέωρα τούλαχιστον ἐν δοφῇ ἡ ἐπιδημία εἶναι εἰς ἐντασίες δὲ, παύουσιν ἀνταλλάσσουσας αὐτὴν τὴν καταπονητικὴν σαχλολογίαν ἐν κυρίοις ἀρθροῖς, αὐτὸς τὸ φαῦλον μηδενόλογον ἡ "Ωρα καὶ τὸ Εθνικὸν Πνεύμα; Μὲ τὴν πᾶσιν αὐτὴν καὶ τὴν ἀλλην πᾶσιν τῆς εἰσροῆς τοῦ ὑδατος τοῦ Κεφαλαριοῦ θὰ ἔχωμεν σᾶς βεβαιοῦμεν σοβαρωτάτην ὑφεσιν τῶν ἁσθνειῶν.

Δόγοι δὲν ὑπάρχουν διὰ νὰ παραστήσωμεν τι νὰ ἡτάχθωσιν ἡ ἀτοχὴς Χήρα Ήλιοπούλου καὶ οἱ δύο υἱοί της σταν εἰδον τὸν ἐπιδημικὸν θάνατον νὰ βλαστήσῃ τὴν ἀπαισιλούν ἀμυγδαλιά του καὶ νὰ εἶναι ἡ νεκρὴ αὐτὴ ἀμυγδαλῆ ἡ χρυσῆ ἀδελφοῦλά των "Ελένη". Οταν ἐνσκήπτωσε τοι-αῦται ὁδύναι, ἡ λύπη μόνη εἶναι παρηγόρα τῆς λύπης.

"Διαθενεῖ δὲν ἔγγελος τῶν Αθηνῶν τὸν δρόπιον μία ὥρα περιχὴ ἀφ' ἡμῶν ἀποπτάσσει ἀφροσεν εἰκόνα καὶ παραμυθίαν δι' ὅλους τοὺς κλαίοντας αὐτὸν ἀκόμα. Ο.τι; καλλαισθητικὸν καὶ ποιητικὸν ἐν Αθήναις δέσται ὑπὲρ ταχεῖας ἀναρρώσεως τῆς κόρης.

Κύριε Δήμαρχε πρέπει νὰ κλεισθῇ, εἶναι ἀπαραίτητον,

ἡ κατὰ τὴν συνοικίαν Βάθειας ὑπόνομος, διότι πλὴν τῆς Λεξιανεῦς εἶναι καὶ αὐτὴ ἐν ἐκ τῶν στρατηγείων ἐξ ὀντοῦ, ὡς οἱ Κουμουνδούριοι ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, οἱ πυρετοί, γαστρικαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα. 'Ικετευόμεν, κ. Δήμαρχε, μετάβαλε σκοπὸν, διελθε τὴν συνοικίαν ταῦτην πατέας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐχὶ ὡς σκοπεῖς νὰ πρέψῃς κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, καὶ εἴμεθα βέβοιοι δι τὸ ἀφοῦ ἔδης οἴκαισαν τινὰ διπού ἐπὶ 10 κατοίκων οἱ Σέξ εἶναι ἀσθενεῖς, θὰ συγκινηθῆς καὶ ἐπὶ τέλους θὰ τὴν κλείσῃς. Πρὸς Θεοῦ! Πρὸς διαβόλου! κ. Δήμαρχε.

"Ο διενθυντής τοῦ Μη Χάνεσας ἀναχωρεῖ σήμερον χάρον ἐναψυχῆς διὰ τὰς νήσους, θέντος ἐπιστέφει μετὰ ὀκταήμερου. Ή ἐφημερίς θὰ ἔξακολουθῇ ἐκδιδομένη ὡς καὶ πόλη.

ΛΟΙΠΟΝ,

μεγαλεπήδολε Δήμαρχε καὶ λόγιοι νέοι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, κατορθώσατε νὰ φέρητε τὸν τύφον εἰς τὴν πόλιν μας. Καὶ ἦδη ἐπ' ὀνόματι σας αἱ τρυφερώτεραι ὑπάρχεις θερίζονται, ἐπ' ὀνόματι σας ἀσθενεῖς κατάκεινται βρεῖς, ἐπ' ὀνόματι σας οἱ τοῖχοι τῶν δρόμων περιβάλλονται νέαν καθημερινῶν ταπετσαρίαν ἀπὸ νεκρώσιμα! Εἰσθε εὔτυχεῖς! Εκάματε τὴν ιστορίαν σας! Bravi!

"Ἐπεριμένατε τόσον καιρὸν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας ἢ μᾶλλον τῶν ποδῶν σας, ἄχειρα καὶ ἀκέφαλα δίποδα! Τὸ δηλητήριον ὅπερ μᾶς ἐποιεῖτε, τὸ ἐσωβρακοῦχον νερό σας, ἐνήργει βλέπετε τόσον βραδέως· δὲν ἡτο δηλητήριον Λουκρητίας Βοργίας, ητο φαναριώτικον δηλητήριον τοῦ δημάρχου μας Σούτσου. 'Εν γνώσει σας ἐπλύνοντο ἐκεῖ αἱ ἀκαθαρσίαι τοῦ σιφιλιτικοῦ νοσοκομείου· τίς καὶ τίνες ἔχεις ἐξ ὑμῶν ἐκδικούμενοι ἐπόθησαν ἐν τῇ μεγάλῃ καρδίᾳ των νὰ καταστήσουν ὅλαις τὰς 'Αθήνας σιφιλιτικάς! Α! βρελυροί!

Δὲν σᾶς ἔφθανεν αὐτὸς τὸ δηλητήριον. Εἰς τὴν ἀστικὴν μαγειρικὴν σας εἰσθε Λούκουλλοι. Μᾶς ἔχρειάζοντο καὶ μιάτματα ἀπὸ ἔλη ποτάμια καὶ μιάσματα ἐξ ὑπονόμων καὶ ἄλλα ἐκ βόθρων καὶ ἄλλα ἐκ σκουπιδιῶν. Εἰς τὴν συνοικίαν Βλασαροῦν ὑπάρχει ἔγκλειστός τις μάνδρα ἐν ἡ ψυλάσσονται μερικαὶ ἀρχαιότητες, κάτι Γοργόνες· οἱ πέριξ κάτοικοι φοβούμενοι κατακλυσμὸν θνοικαν δῆπας εἰς τὴν μάνδραν διὰ νὰ διευθύνωνται ὅλαις τὰ νερά ἐκεῖ· ἀπαξισθείστης μιᾶς μικρᾶς λίμνης, ἐκεὶ ἔχύνοντο καὶ ὅλαις τὰ ἀκάθαρτα ὕδατα καὶ ὅλαις αἱ ψυπάροτητες· ἐσχηματίσθη λοιπὸν ἐκεῖ τὸ ἐπιειδυνωδέστερον ἔλος, πρὸς μεγάλην σας εὐχαρίστησιν διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἀρχαιολογικὰ μιάσματα.

Καὶ ἀλληλοβλέπεθε ἀναμετάξυ σας, κοιτοπόνηροι, ἐνόσῳ ἡ δημοσία ὑγεία δὲν εἶχε διαταραχθῆ σπουδαίως! Καὶ θὰ κρυφοερωτᾶσθε: "Ακούσεις τίποτα;—"Οχι.—Περίεργον!—Τί διάβολο!—Οὕτε ἔνα κροῦσμα τύφου!

Τίς οἴδε μετὰ ποιάς ἀγωνίας καρδοκεῖτε τὴν περιστασίαν, διὰ νὰ ρίψητε οἱ μὲν τὰ σράλματα ἐπὶ τοὺς δέ, διὰ νὰ ἐντιπολειτεύθῃ δ. κ. Πρόεδρος τὸν κ. Δήμαρχον, διὰ νὰ πεσόντες προκυνήσουν τὸν κ. Καεβέτην μὲ τοὺς φίλους του νὰ δάση τὸ νερό δισα δεκ, διὰ νὰ φυγῆτε γνωμοδοτοῦντες

περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, καὶ διὰ νὰ διοργανώσητε
τὴν σύσσωμον εἰς Κεφαλάρι ἐκδρομήν σας παραλαμβάνοντες;
Ως σημαίαν τὴν κοιλίαν τοῦ Σιβίτανίδου — ἀλλιν αὐτὴν
πηγὴν μιάσματος — διὰ νὰ ἔχῃ νὰ λέγῃ ἔκαστος ἐξ ὅμιλων:
Ἄν μὲ ήκουουν, καὶ δὲ οἶλλος: Ἄν δὲν ήμην ἐγὼ θὰ ἐξυόκο
πούντο καθημέραν, καὶ δὲ τρίτος: τακτικῶτατα πήγαινα
εἰς τὰς συνεδρίασίς, καὶ δὲ τέταρτος Ίδού τινὲς παρέλυουν
τὰς ἴργαστας τοῦ Συμβουλίου καὶ δὲ Δήμαρχος ἀνώτερος ὅ-
λων: Εὔρον τὴν Ἀθηνᾶν τοῦ Φειδίου, μοῦ ἀρκεῖ αὐτὴ ἡ
δόξα· prévenez archéologues!

Τί νά πρωτοθαυμάσουμεν ἐν ὑμῖν, ἔνδοξοι δηλητηριασταὶ μας! Τὴν παντελὴ ἀνικανότητά σας ἡ τὴν ῥάθυμίαν σας ἡ τὴν φλυαρίαν σας; ἢ τὰ φῶτά σας ἡ τὴν ἀγχίνοιάν σας ἢ τὰς μικράς σας κερδοσκοπικάς δρέσεις! *Αν ὁ τύφος ἀγνοούμονῶν πρὸς τοὺς συνεταίρους του παραλάβῃ καὶ κάνενται ἐξ ὑμῶν, δ. κ. Φιλήμων θὰ περιέλθῃ εἰς ἀμυχανίαν τέ πρωτον καὶ τί δεύτερον ἐκ τῶν προτερημάτων ὑμῶν νὰ ἀναδέσῃ ἐν τῇ ἐπιταφίῳ του ἀνθοδέσμῳ. *Αλλὰ καλλίτερον νά μὴν ἀποθάνετε, διὰ νά μὴν περιέλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν στενοχωρίαν δ νεαρὸς κ. Φιλήμων. *Ας ἔχῃ ὅλην τὴν ἄνεσιν δ ἀνθρώπος νά παραβάλῃ τὴν περυσινὴν καὶ ἐφετεινὴν ἀσαθείαν τοῦ θανάτου καὶ νὰ ζητῇ νά πεισῃ τοὺς νεγροπόντηδες ἀναγνῶστας του διε πολὺ καλὰ πηγαίνει ἡ δημόσιος ὕγεια.

¹ Έαν ὁ Φιλήμων ἵτο πρωτεύουσα καὶ ἡ πρωτεύουσα Φιλήμων καὶ ἡρώτα αὐτὸς ἐκείνην τὸ σύνηθες :

— Пóс зéюз;

‘Ο Φιλήμων—Πρωτεύοντα θ’ ἀπίηνται τὸ συνθέστερον
ἔκεινο :

— Πωλὺ καλὰ, σᾶς εὐχαριστῶ!

Κάνεις δὲν ἐπανέλαβε τὴν σύστασιν μας : Νὰ παυθῶ-
ειν αἱ δημοτικοὶ μας ἄρχοντες καὶ γὰ τεΩδωρεὺ-
ς πὸ δίκην ώς δηλητηριασταῖς . Ἐκ τῶν ὑστέρων θι-
ἀποδειχθῆ ὅτι ἡμεῖς μόνοι εἶχομεν δίκαιον. Καὶ εἴχομεν δί-
καιον ὥστι διότι ἔζητοῦμεν ἀπλῶς τὴν παῦσιν τῶν ὧς τι-
μωρίαν, ἀλλὰ τὴν ἔζητοῦμεν, μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν σω-
τηρίαν τῆς πόλεως. Τὸ similia similibus εἰς τὴν περίπτω-
σιν αὐτὴν δὲν ἔχωρει. Φαντασθήτε νὰ δίδωσιν εἰς ἄνθρω-
πον δηλητηριασθέντα οὐχὶ τὸ ἀντιφάρμακον ἐκείνου δι' οὐ
ἔπαθεν, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ δηλητήριον δπως τὸν σώσουν ! Παρ'
ἐκείνων αἵτινες ἐκοπίσασαν διὰ νὰ μᾶς φέρωσι τὸν τύφον
ἡμεῖς μὲ τὸν μικρὸν μας νοῦν δὲν ἐπειμένομεν νὰ μᾶς τὸν
φυγαδεύσουν. Καλὸν ή κακὸν, διτὶς κοπιάσῃ νὰ φέρῃ
κάτι τι, δισανασχετεῖ δταν τὸ χάσηρ ἀπ' ἐμπρός του. Ο
τύφος είναι τέκνον των ἔστε βεβαιοὶ ὅτι δ. κ. Φιλήμων καὶ
δ. κ. Δημάρχος δὲν θὰ γίνουν πατροκτόνοι πρὸς εὐχαρίστη-
σιν τας- μπορεῖτε νὰ τοὺς κρεμάσητε, ἀλλὰ ἐγκλήματα δὲν
διαπράττουν τὸ πολὺ πολὺ γράφουν ἄθερα, επέλλουν τη-
λεγραφήματα περὶ εὑρέσεως Ἀθηνᾶς καὶ δηλητηριάζουν τὸν
κόσμον—ξένι ἀνελεῖς !

"Οσοι εἴρον τὴν περὶ παύσεως ἀπαίτησιν μας αὐτηράν,
Ἄς σκεφθῶσι τί ἔκαμαν οἱ ἄνθρωποι αὗτοι διὰ νὰ σώσου-
τὴν πόλιν. Λησμονοῦμεν τὸ παρελθόν, καταντῶμεν νὰ συμ-
φωνήσωμεν μετὰ τοῦ καὶ Φιλίππους ὅτι δὲ Δῆμος Ἀθηναίων
είναι· Δῆμος δέσμιος χειροπόδαρα, Δῆμος ὑπὸ κινδεμογίαν,
Δῆμος αἰχμάλωτος, μὴ δυνάμενος ἀφ' ξαυτοῦ μηδὲν να
πράξῃ, καὶ ηγαγκασμένος νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὴν Διοικητική·
Ἀστυνομίαν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς νὰ τὸν διηληπτηριάζῃ

χωρὶς νὰ δύνεται αὐτὸς οὗτος καν κὰ διαμαρτυρηθῆ. Δημός μουγγός, μόλις ἐνίστε δύμιλῶν διὰ στόματος τοῦ προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀσυμφόρου λύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κηπήματος καὶ περὶ μανιώδους φιλελληνισμοῦ τῶν δυνάμεων!

Τί ἔκαμπαν οἱ ἄνθρωποι αὗτοι τῷρα ὅτε ὁ κόσμος ὅλος ἴκραύγασεν ἐναντίον των, τῷρα ὅτε ἡ Κυβέρνησις τοῦ προεκάλεσεν νὰ ἐνεργήσωσι, τῷρα ὅτε τὸ Κράτος καὶ ἡ ἀστενομικὴ Βία εἰπον εἴς τὸν κατὰ φαντασίαν αὐτὸν Προμηθέα: ἐνέργησον, οὐδέποτε σὲ βῆχομεν δεδεμένον;

Τί ἔκαμπαν; Τρεῖς ή τέσσαρες ἡμέρας, ἵως ὅτου κατορθώσουν νὰ συνεδριάσουν! Καὶ ἀν δὲν ἦτο ἡ Ἐφημερίδη νὰ στηλιτεύῃ δημοσιεύουσα τὰ δυόμετρα τῶν ἀπόντων, ἵως ἔκδημα τὸ Συμβούλιον θὰ ἐξηκολούθει λειποτακτούγ δίκην καταδίκου καὶ ἀφίνον τὸν τύφον ἀνενόχλητος νὰ δεκατίζῃ τοὺς συμπολίτας μας. Τί ἔκαμπον; ἀφοῦ κατώρθωσαν μετὰ πολλὰ οἱ ἀδβηρίται νὰ συνεδριάσουν, ἥρχισαν—κατὰ πρότασιν βεβαίως τοῦ προέδρου των—τὴν ἀκαδημαϊκὴν εὐζήτησιν ἀν δικαιοῦτο δ. κ. Δήμαρχος ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Συμβούλιου νὰ φέρῃ τὸ νερὸ τοῦ Κεφαλαρίου ἢ δοχεὶς εἰς τὴν πόλιν. Καὶ ἀφοῦ εἶδαν ὅτι η συζήτησις αὐτὴ θὰ τοὺς ἔφερεις τὸ ἀπροχώρητον, τὴν ἀνέβαλον δι' εὐδίωταέρους καιρούς νὲ ἔκαμπον; Ἐδέχθησαν ἀντὶ παντὸς ἄλλου μέτρου τὴν πρότασιν τοῦ Σιβίτανδου νὰ ἐπισκεφθοῦν σύσσωμοι τὸ Κεφαλόρι διὰ νὰ γνωμοδοτήσουν ἀν βλάπτῃ η δοχεὶς τὸ νερὸ τοῦ Κεφαλαρίου. Ὅστερον ἀπὸ τὰς τετραγωνικὰς ἀποδείξεις ὅτι αὐτὸς κατέστησε εὐπαθεῖς τοὺς δργανισμούς, Ὅστερον ἀπὸ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν εἰς ἣν τὸ ὑπέβαλεν δ. κ. Δηλιγιάννης, καὶ τὴν ὥραταν ἐν τῇ Πρωτῇ διατριβὴν του, Ὅστερον ἀπὸ τὴν ἀναιδῆ ἐν τῷ Λιόγῳ δημασίευσιν ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ νεροῦ πλύνονται ἐνδύματα συφυλιτικῶν! Τι ἔκαμπον; Οὕτε τὸ νερὸ τοῦ Κεφαλαρίου ἡμίποδισαν νὰ εἰσ-

εις την Δεξαμενήν, κατά τὴν πρακτικωτέραν ἐπὶ τέλους πρότασιν τοῦ κ. Φιλήμονος, οὕτε ἂν οἱ περὶ τὴν Δεξαμενὴν βούροι μολύνωσι τὸ ὄδιον τῆς Δεξαμενῆς ἔχητασαν, οὕτε πίστωσίν τινα ἔκτακτον ἢ δάνειον ἐψήφισαν ὅπερ νὰ διαθέσουν ὑπὲρ ἔκτακτων μέτρων καθαριότητος. 'Οδοκα-
πειστα! ὁ Χανδροκώστας καὶ τινα γερόντια μόλις δυνά-
νενα νὰ κινήσουν τὸ σάρωθρον. Καταθρέγματος ἡ αὐτή
τοσότης! Μάνδρας ἀτείχιστοι! Οὐρπτήρια τὰ αὐτά! Σά-
ωμα περὶ τὴν 10ην πρωΐην, ὥραν! 'Ιλισσός ἀκαθάριστος.
Ολα τὰ ἔλη εἰς τὸν τόπον των! Καμιά ἀνακαλνίστι τῆς
τμοσφαίρας! Καὶ αὐτὰ τὰ πρακτικά μέτρα τοῦ 'Ιατρο-
υνεδρίου μὴ τεθέντα εἰς ἐνέργειαν! Τί ἔκαμον; 'Εψήφισαν
οιαύτην πρότασιν περὶ τοῦ νεροῦ Κηφισιᾶς καὶ Κασσα-
έτη, ὥστε δὲ τύραννος αὐτὸς τῆς πόλεως νὰ μὴν εἴναι εἰς
έσιν νὰ συναινέσῃ δὲ ὑψηλότατος ὅπως ἀγακουφίσῃ δλίγος
ας 'Αθηνας δι' ὑδατος διπερ δὲν ἀνήκει εἰς αὐτόν. Το-
καμον; Οὔτε τώρα δὲν ἔχηται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
ἀβάλη εἰς ἐνέργειαν τὸν ὑπὲρ δημοσίας ὠφελειας νόμον
ης ἀπαλλοτριώσεως καὶ νὰ κατάσχῃ τὰ νερά τοῦ Κασ-
σέτη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πρωτευούσης, νερά τὰ δροια-
κά είναι δικά του δέν αλλα διαπέντε καὶ εἷς διπέρ

εν είναι δικά του, δὲν είναι δυνατόν να είναι δικά του,
λλά είναι τῆς πόλεως. Ἀλλὰ ποία κυβέρνησις να προσθή-
ται τὴν πρᾶξιν αὐτήν; Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Κουμουνδού-
ου; Καὶ τότε τί θὰ γίνη τὸ δι'; Ἄδαριῶν διερχόμενων
διώρ; Δὲν θὰ υποβληθῇ εἰς τὸν αὐτὸν περὶ ἀπαλλοτριώ-
σεως νόμον; Καὶ μόνον δι' αὐτὸν τὸν λόγον δι Βασιλεὺς
φρίεις να στελλῃ τὸν Κουμουνδούρου δῆμον ἡλίθιον καὶ να φέ-
ρῃ ἐκδικητὴν τὸν κ. Τρικούπην, χροῦ ἄπαξ δὲν ξει τὸ
τασιλικὸν χάρισμα τοῦ Θεοπεπέντει τὸν τύρον, ὅπως οἱ ἀτ-

χαῖοι Βασίλεις τῆς Οὐγγαρίας ἔθεράπευον τὸν ἵκτερον, τῆς
ἢ Γαλλίας τὰς χοιράδας!

Χρειάζονται λοιπὸν ἔκτακτα μέτρα καὶ ἔκτακτοι ἄνδρες.
Εἴτε δὲ Δήμαρχος καὶ τὸ Συμβούλιον πανθῶσιν κατὰ
τὴν ἰδεῖν μας ἴδεαν, εἴτε Ἐπιτροπὴ Ὑγιειας, σύμφωνα
μὲ τὴν πρότασιν τῶν Νέων Ἰδεῶν, εἴτε Ἐφορείας, συγκροτηθῆ,
τὸ βέβαιον εἶναι διτὶ παρὰ Σούτσου, Φιλήμονος καὶ Δεβίδου
δὲν πρέπει νὰ περιμένητε τίποτε συντελεστικόν. Δυνατὸν
νὰ εἶναι μεγάλοι ἀνθρώποι, ἔκτακτοι ἀρχοντες, σοβαροὶ¹
πολιτευόμενοι, ἀλλὰ τὸν τύφον θὰ τὸν ἀφήσωσι τύφον,
διότι τὸ ὄνομά των συνεδέθη πλέον μετ' αὐτοῦ καὶ δὲν δύ-
νανται νὰ χωρισθῶσιν.

Ρίψατε χρήματα εἰς τὸ μέσον! Βγάλετε χρήματα εἰς
τὸν φόρον, ἐβάν ἀφήσατε τίποτε ἐκ τῶν δημοτικῶν προσό-
δων, νὰ τὸ ἴδοιμε! Ἐβάν δὲν ἀφήσατε, φορολογήσατε μας
ὅλους καὶ διὰ μιαν τούλαχιστον ἑξαμηνίαν λάβετε προσω-
ριὰ μέτρα καθαριότητος καὶ προμηθείας ὑδατος! Δαπανή-
σατε ἑκατοστύας χιλιάδων, σπαταλήσατε ἄλλας τάσας,
οἰκονομήσατε μερικάς καὶ διὰ τὸ μέλλον τῶν τέκνων σας,
ἄλλα σώσατε μας ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κακοῦ, ἐπαναφέ-
ρετε τὴν ὑγείαν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν
καρδίαν μας, μὴ ἐτοιμάζετε νέας δοκιμασίας καὶ μὴ ζη-
τήσητε αὖξησιν τῶν προσόδων τοῦ Δήμου ἐκ τοῦ κονδυλίου
τῶν νεκρῶν!

Αποτεινόμεθα καὶ ἡμεῖς δὲν ξεύρομεν πρὸς τίνας· ἀλλὰ
βεβαίως, ἀν δὲν ἀπατώμεθα, πρὸς τὸ Κενόν.

Τὸ Κενόν λοιπὸν δι; σώσῃ τὰς Ἀθήνας κενοῦν αὐτὴν
τοῦ τύφου καὶ δι' αὐτοῦ πάντας τοὺς τειχωμένους καὶ
ἀμαρτωλοὺς ἀρχοντας!

Καλεθάν.

ΠΕΝΙΑΙΣ

Κατὰ τὴν προχθὲς παράστασιν τοῦ Ἀμλετ, μετὰ τὴν
τρίτην πρᾶξιν, δηλ. περὶ τὴν 12 καὶ ἡμίσειαν, τόσας ἔνιά-
ζοντο οἱ ἡθοποιοί, ὥστε φίλος τις μᾶς ἐλεγεν, διτὶ τρέχουν
καθὼς οἱ συνοδεύοντες κηδείαν, ἀμα φθάσουν περὶ τοὺς
στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Εἰς ἀναγινώσκων ἐν τῇ Ἐφημερίδι, διτὶ δ. κ. Παππαμ-
χαλόπουλος θέλει καθαρίσει τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὰς τόσας
φρώματας, αἵτινες προκαλοῦν τὰ μιάσματα, ἐφιθύριζεν.

— Καὶ ἔπειτα δὲν παραδέχονται τὴν δμοιοπαθητικὴν
μέθοδον.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Lucrezia Borgia.

"Εχεις τύφον; — "Οχι ἔχω μηνιγγίτιδα. — "Βχετε μη-
νιγγίτιδα; — "Οχι ἔχω γαστρικήν. — "Έχω γαστρικήν καὶ
τυφοειδῆ πυρετόν. — "Εχεις γαστρικήν δὲ Δήμαρχος; — Δὲν ἔ-
χεις γαστρικήν δὲ Δήμαρχος. — Τι ἔχεις; — "Έχεις δημοτικὸν
συμβούλιον. — "Έχετε Ιατροσυνέδριον; — "Οχι, ἔχομεν ὅχε-
τούς. — "Έχετε ὕδωρ; — "Οχι, ἔχομεν ὕδωρ καὶ κοπρώδεις
οὐσίας. — "Εργεσαι εἰς τὸν Ἀπόλλωρα; — "Οχι, δὲν ἔρχο-
μαι εἰς τὸν Ἀπόλλωρα. — Διατί δὲν ἔρχεσαι εἰς τὸν Ἀ-
πόλλωρα; — Διότι φοβοῦμαι νὰ ἔλθω εἰς τὸν Ἀπόλλωρα.
Αյτὸ τὸ θέρμα εἴχομεν ὅλοι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς
τὰ χείλη καὶ εἰς αὐτὸ τὸ θέρμα ἀνεθεματίσαμεν ὅλοι τὴν ἐμ-
φρονα διοίκησιν τοῦ τόπου μας, ἡτις μεριμνᾷ νὰ διαθεῖται
εἰς τὸν στόμαχόν μας διὰ τῶν σωλήνων τῶν ὕδραγωγείων
τὰ δργανικὰ καὶ μὴ πεισθεύματα τῶν νοσοκομείων καὶ
ἐπρορρούχων φροντίζουσα κατόπιν νὰ μᾶς προφυλάττῃ μὲ
χλωριούχον τίτανον.

* * *

Καὶ ἐν τούτοις ὑπερχίλιοι ἀνθρώποι παρίσταντο προχθὲς
εἰς τὸν Ἀπόλλωρα κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῆς Λου-
κρητίας Βοργίας, πρὸς πείσμα τοῦ πυρετοῦ, τῆς ἑγκεφαλί-
τιδος, τῶν εἰδοποιήσεων τῆς Ἐφημερίδος καὶ τῆς χλωριού-
χου τίτανου.

Ἐξ αὐτῶν τὸ πλεῖστον μέρος ἀνῆκεν εἰς τοὺς εἰκοσιπέντε
χιλιάδας ἀσθενεῖς τῆς Παλιγγερεσίας, οἵτινες ἀφῆκαν τὴν
κλίνην σπαστῶσι ἐν βρυγμῷ δόδοντων εἰς τὴν πρώ-
την παράστασιν καὶ θεάσανται τὴν Κλαραμόντε.

Πόσον ἦτο τῷ ὄντε ώρατα! Ποτὲ δὲν ἔφανη ὡραίοτέρα
ἐπὶ τῆς σκηνῆς. "Οταν εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἔξερχεται
περιβεβλημένη τὴν βυσσινόχρουν τῆς δουκίσσης στολὴν
καὶ τὸ ἀργυρόστικτον ἐπιστρήθιον, ἦτο τῷ ὄντε γόνοσα." Άλλ'
εἰς μάτιν ἐπειρπάτο νὰ δώσῃ εἰς τὴν μορφήν της τὴν ἀνή-
μερον καὶ ἀλαζόνα ἐκφραστίν τῆς ἀπαίσίας δουκίσσης τῆς
Φερράρας. "Η μορφή της καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὁργῇ ἐτήρει ἀθωδ-
τητὶ διδασκαλίσσεις, μὴ λαβούσης ἔτι τὸ πτυχίον της. Μᾶς
ἴραντε δὲ ο. Φιλήμων ἐρευνῶν τὴν πολιτικὴν τοῦ Κουμου-
δούρου!

Τι ἥλθεν εἰς τὴν αἰθερίαν Μαργαρίταν, εἰς τὴν παρθενι-
κὴν Λουκίαν εἰς τὴν ἐπέραστον Λίνδαν, εἰς τὴν ἀδράν τοῦ
Ἀπαλίαν νὰ ὑποκριθῇ τὸ σατανικὸν ἐκεῖνον γύναιον, διπερ
άσσον τῆς στυγερᾶς ἱστορίας τοῦ μέσου αἰῶνος διακρίνεται
ἰποτρόπαιον, φωτιζόμενον ὑπὸ φωτὸς ἀλαμποῦς τῆς κολά-
σεως. Αὐτὴ, η Κιαραμόντη, Λουκρητία Βοργία, ἐστεμένη
Λοκούστα, θυγάτηρ καὶ παλλακής τοῦ Πάπα, σύνευνος τοῦ
πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν, δηλητηριάζουσα, στραγγαλίζουσα,
σπαράττουσα, σπείρουσα τὸν θάνατον, ἐξαποστέλλουσα τοὺς
δυστυχεῖς οὓς ἐμαγγύτιζε τὸ πῦρ τῶν βλεμμάτων της, ἐκ
τῆς πασταδός εἰς τὸ φέρετρον, Κίρη καὶ Μεσσαλίνα, Ἀρ-
μίλ καὶ Φρύνη ταυτοχρόνως!

"Αν τοιάτη ἦσο, δέ ιραζμίτα Κιαραμόνη, οὐαὶ εἰς ἡμᾶς,
καὶ οὐαὶ εἰς τὰ πρώτα θραύσα τοῦ Ἀπόλλωρος, τὰ δύοτα
θὰ ἐγκατέλιπον ἀνὰ εἰς οἱ φλογισμένοι λατρεύτατοι σου, οὓς
θὰ ἐξαπέστελλες πάντας βαθμηδὸν εἰς τὸ Αδου πύλας καὶ